

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2020/009 van 26 juni 2020

INLEIDENDE SAMENVATTING

Kind geboren in het buitenland – Terugkeer gezin naar Vlaanderen na de bevalling – Onderzoek recht op startbedrag / kinderbijslag – Woonplaatsvereiste – Feitelijke verblijfplaats – Officieel document – Verklaring trajectverantwoordelijke – Onderzoek algemene vrijstellingen (geboorte in Zwitserland)

Voor een kind dat kort na de geboorte in het buitenland (Zwitserland) met zijn ouders terugkeert naar Vlaanderen, meent de Geschillencommissie dat voor het domicilievereiste in het Groeipakketdecreet, ook het feitelijk verblijf van het kind moet beoordeeld worden om de aanvang van het recht op kinderbijslag te bepalen.

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2020/009

26 juni 2020

REPERTORIUMNR. GC/19/A0109

INZAKE :

- Verzoeker-

TEGEN : uitbetalingsactor

- Verweerder -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op de weigeringsbeslissing van verweerder van 19 december 2019 om het startbedrag geboorte toe te kennen en gelet op de beslissing van diezelfde datum om het Groeipakket toe te kennen voor het kind van verzoekers met ingang van 1 december 2019;

Gelet op het verzoekschrift dat door verzoekers werd ingediend per e-mail d.d. 23 december 2019 bij de Geschillencommissie;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 27 januari 2020 waarbij aan verzoekers de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld wat betreft de periode met ingang van 1 januari 2019;

Gelet op het feit dat met inachtneming van de door de overheid opgelegde maatregelen in het kader van de bestrijding van het Coronavirus (Covid-19), de zitting van de Geschillencommissie van 26 juni 2020 niet in fysieke aanwezigheid van de betrokkenen kan doorgaan;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen niettemin mondeling kunnen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat geen van beide partijen gevraagd heeft gehoord te worden;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Feitelijke elementen

De relevante feiten kunnen als volgt gereconstrueerd worden op basis van de beschikbare gegevens.

De verzoekers, de heer [naam] en mevrouw [naam], zijn op 14.5.2016 gehuwd in België. Zij hebben de Belgische nationaliteit. Zij zijn samen gedomicilieerd te [naam] (Vlaanderen) vanaf 5.1.2017.

Tijdens de periode van 30.10.2018 tot 27.8.2019 verklaren zij dat zij beiden voor de uitoefening van beroepswerkzaamheden in het buitenland (Zwitserland) verbleven:

- mevrouw [naam] werkte als arts bij een Zwitsers universitair ziekenhuis (het [naam] te [naam] met een arbeidsovereenkomst voor de duur van 1 jaar;
- de heer [naam] werkte via het filiaal [naam] te [naam] als verpleger in een ziekenhuis met een interimcontract vanaf 28.11.2018 met start tewerkstelling op 3.12.2018 voor een periode van 3 maanden (verlengbaar).

De verzoekers verklaren dat zij in juli 2019 een medisch attest betreffende de zwangerschap van mevrouw [naam] per post bezorgden aan de verweerder, met het oog op de voorafbetaling van het startbedrag. De verweerder verklaart het medisch attest niet te hebben ontvangen.

Tijdens hun verblijf in het buitenland werd op 19.8.2019 het kind van verzoekers, geboren te [naam] in Zwitserland. Het kind heeft de Belgische nationaliteit.

De ouders verklaren dat zij na de bevalling nog een week in Zwitserland verbleven en rond 28.8.2019 terug waren in België.

Op 31.10.2019 werd het kind in België ingeschreven met domicilie bij de ouders in Vlaanderen.

Op 11.11.2019 leverde de Zwitserse dienst burgerlijke stand een geboortetest af voor het kind [naam].

De verzoekers verklaren per e-mail d.d. 21.11.2019 (opnieuw) een aanvraag om kinderbijslag en startbedrag te hebben gericht aan de verweerder. De verweerder bevestigt via het klantenportaal en per e-mail op 21.11.2019 een aanvraag om startbedrag en kinderbijslag te hebben ontvangen.

De verweerder behandelde de aanvraag als volgt:

- Per brief d.d. 19.12.2019 lichtte de verweerder de verzoekers als volgt in over de weigering van het startbedrag en over het onderzoek naar een potentieel recht op kinderbijslag voor de periode van 1.10.2019 tot 30.11.2019:
*“Wij bevestigen goede ontvangst van uw aanvraag Groeipakket van 29/11/2019 ten gunste van uw zoon [naam].
Sinds 1 januari 2019 is de federale kinderbijslag in Vlaanderen vervangen door het Groeipakket. Om recht te hebben op het Groeipakket moet je kind in het Nederlandse taalgebied wonen én toegelaten of gemachtigd zijn om in België te verblijven, overeenkomstig de wet van 15 december 1980. Uw zoon [naam] voldoet aan deze voorwaarden sedert 31/10/2019 (= officiële inschrijving in BE en Belgische nationaliteit). Als gevolg hiervan kunnen wij een potentieel recht Groeipakket vaststellen vanaf 01/10/2019.
Momenteel houden wij de periode van 01/10/2019-30/11/2019 in beraad.*

Om uw recht op het Groeipakket verder te kunnen onderzoeken hebben wij op 19/12/2019 per brief contact opgenomen met de instanties in Zwitserland. Van zodra wij van hun diensten alle nodige informatie ontvangen kunnen wij bovenstaande periode verder onderzoeken.

Wij hebben uw recht op het Groeipakket vanaf 01/12/2019 vastgesteld. Vanaf dan ontvangt u een bedrag van 163,20€ Gezinsbijslag/maand.

Het Startbedrag kan enkel worden uitbetaald indien het kind binnen de 2 maanden na de geboorte zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft (conform EG VO 492/2011). Vermits pas op 31/10/2019 werd ingeschreven kunnen wij het Startbedrag niet toekennen."

- Per e-mail d.d. 6 januari 2020 werd ingevolge een klacht van de ouders per e-mail d.d. 23.12.2019, de weigering van het startbedrag als volgt gemotiveerd door de uitbetalingsactor: *"Kind geboren in een land waarop EG VO 492/2011 van toepassing is. Recht op startbedrag wanneer het kind binnen de twee maanden na de geboorte zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. De officiële inschrijving is slechts na de periode van 2 maanden gebeurd."*
- Voor de periode 1.10.2019-30.11.2019: na onderzoek of er geen kinderbijslag werd betaald door Zwitserland (cf. de uitbetalingsactor verklaart op 4.3.2020 de bevestiging te hebben ontvangen van het Zwitserse Office Fédéral des Assurances Sociales, dat er geen Zwitserse kinderbijslag werd betaald in de betwiste periode), werd het recht op kinderbijslag door de verweerder toegekend vanaf 1.10.2019 aangezien het kind in Vlaanderen gedomicilieerd was vanaf 31.10.2019.

3. Standpunt van de verzoekers

In het verzoekschrift van 23 december 2019 stellen de verzoekers het volgende:

'(...) Premièrement, il y a au moins 6 mois, mon épouse vous avez envoyé par courrier un certificat de grossesse. Nous avons jamais reçu de retour de votre part.

Deuxièmement, je vous ai envoyé un mail le 21 novembre avec tous les documents et je n'ai jamais reçu de réponse de votre part.

Troisièmement, vos collègues ont justifié le refus du fait que 2 mois se sont déjà écoulés. Nous avons fait le nécessaire pour vous fournir tous nos documents et au final nous recevons un refus. (...)

Enfin, je souhaiterais bénéficier immédiatement de la prime de naissance pour mon fils ... né le 19 août 2019 (4mois déjà!) et percevoir les allocations de mon enfant.'

Naast de te onderzoeken rechtsvragen, blijkt hieruit een grote ontevredenheid over de dienstverlening bij de uitbetalingsactor (het zwangerschapsattest dat verloren is gegaan, bij de post of bij de uitbetalingsactor?; geen antwoord van de uitbetalingsactor op de per mail verstuurde documenten).

4. Standpunt van de verweerder

- **Brief d.d. 19.12.2019 van de verweerder aan de ouders:**

"Wij bevestigen goede ontvangst van uw aanvraag Groeipakket van 29/11/2019 ten gunste van uw zoon :

Sinds 1 januari 2019 is de federale kinderbijslag in Vlaanderen vervangen door het Groeipakket. Om recht te hebben op het Groeipakket moet je kind in het Nederlandse taalgebied wonen én toegelaten of gemachtigd zijn om in België te verblijven, overeenkomstig de wet van 15 december 1980. Uw zoon , voldoet aan deze voorwaarden sedert 31/10/2019 (= officiële inschrijving in BE en Belgische nationaliteit). Als gevolg hiervan kunnen wij een potentieel recht Groeipakket vaststellen vanaf 01/10/2019.

Momenteel houden wij de periode van 01/10/2019-30/11/2019 in beraad.

Om uw recht op het Groeipakket verder te kunnen onderzoeken hebben wij op 19/12/2019 per brief contact opgenomen met de instanties in Zwitserland. Van zodra wij van hun diensten alle nodige informatie ontvangen kunnen wij bovenstaande periode verder onderzoeken.

Wij hebben uw recht op het Groeipakket vanaf 01/12/2019 vastgesteld. Vanaf dan ontvangt u een bedrag van 163,20€ Gezinsbijslag/maand.

Het Startbedrag kan enkel worden uitbetaald indien het kind binnen de 2 maanden na de geboorte zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft (conform EG VO 492/2011). Vermits op 31/10/2019 werd ingeschreven kunnen wij het Startbedrag niet toekennen."

- **e-mail d.d. 6.1.2020 van de uitbetalingsactor aan de ouders, ingevolge de klacht van de verzoekers bij de uitbetalingsactor:**

"(...) Voor het dossier , werd het Startbedrag niet toegekend. Het kind heeft de Belgische nationaliteit, maar werd geboren in /Zwitserland op 19/08/2019. Officiële inschrijving in Vlaanderen 31/10/2019.

Toekennen Startbedrag werd geweigerd op basis van volgende reden die vermeld staat in de wetgeving : 'Kind geboren in een land waarop EG VO 492/2011 van toepassing is. Recht op Startbedrag wanneer het kind binnen de twee maanden na de geboorte zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied'. De officiële inschrijving is slechts na de periode van 2 maanden gebeurd.

Dossier staat actief vanaf 01/12/2019. Periode 01/10/2019-30/11/2019 staat in onderzoek tot bevestiging ontvangen wordt van Zwitserland dat er sinds geen betalingen meer worden uitgevoerd. Het kinderbijslagfonds te Zwitserland (Office Fédéral des Assurances Sociales) werd op 19/12/2019 aangeschreven. De aanvraag om kinderbijslag werd ontvangen op 29/11/2019. Op 19/12/2019 werd mevrouw , per brief, over de situatie ingelicht."

- **Per e-mail d.d. 6.3.2020 werd het standpunt van de verweerder meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie:**

De verweerder legde het onderhavig dossier uit als volgt:

'Feitelijke elementen:

- *Moeder en vader zijn getrouwd en beiden Belg. Op 19 augustus 2019 werd hun zoontje geboren in [redacted] (Zwitserland). Beide ouders stonden in Vlaanderen gedomicilleerd. Pas op 31 oktober 2019 werd [redacted] in het Bevolkingsregister opgenomen.*
- *Op 21 november 2019 werd het Groeipakket aangevraagd via ons klantenportaal én per mail werden zowel het startbedrag geboorte als het Groeipakket aangevraagd. Nergens vinden wij een spoor terug van het zwangerschapsattest dat ons volgens de klant in de loop van juni 2019 zou bezorgd zijn.*
- *Op 19 december werd de aanvrager ingelicht van de beslissing van [redacted] we kunnen het startbedrag geboorte niet uitbetalen maar we kunnen wel het recht op Groeipakket onderzoeken.*
- *De klacht werd neergelegd op 23 december 2019.*
- *Vanaf 12/2019 (uitbetaling in januari 2020 dus) wordt het Groeipakket toegekend.*

Juridische elementen:

Het gaat niet om een land (Zwitserland) waar Europese Verordening (EU) nr. 492/2011 van toepassing is. We kunnen dus enkel kijken naar art. 50, 1° BVR Rechtgevend kind. Daar botsen we al op de eerste van twee cumulatieve voorwaarden: "de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte." Kijken we naar de algemene vrijstellingen voor de gezinsbijslagen zelf in art. 47, 7° BVR Rechtgevend kind "kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt" dan moeten we besluiten dat moeder én kind niet binnen de twee maanden terug in België waren. We kunnen hier dus geen algemene vrijstelling toepassen. Bijgevolg kunnen we het recht van [redacted] maar onderzoeken vanaf 1 oktober. [redacted] werd immers pas op 31 oktober ingeschreven in het Bevolkingsregister en voldoet dus pas vanaf 1 oktober aan de voorwaarden van het Groeipakket (art. 5, § 1 juncto art. 8, § 1, 1° Groeipakketdecreet).

Vanaf oktober 2019 kan het Groeipakket dus opgestart worden maar er is geen recht op een startbedrag geboorte.'

- *Uit een vroegere e-mail d.d. 6.1.2020 meldde de verweerder tevens het volgende aan het secretariaat van de Geschillencommissie:*

'Dossier staat actief vanaf 01/12/2019. Periode 01/10/2019-30/11/2019 staat in onderzoek tot bevestiging ontvangen wordt van Zwitserland dat er ginds geen betalingen meer worden uitgevoerd. Het kinderbijslagfonds te Zwitserland (Office Fédéral des Assurances Sociales) werd op 19/12/2019 aangeschreven. De aanvraag om kinderbijslag werd ontvangen op 29/11/2019. Op 19/12/2019 werd mevrouw [redacted] per brief, over de situatie ingelicht.'

- *Daarop vroeg het secretariaat van de Geschillencommissie bijkomende inlichtingen per e-mail d.d. 25.3.2020:*

'Wat was de reden van het buitenlands verblijf in Zwitserland ? Was de vader daar tewerkgesteld? Omdat er gevraagd werd of er toch geen betalingen meer werden uitgevoerd in Zwitserland (zie stuk in het geel) ? Waaruit ik meen af te kunnen leiden dat in Zwitserland betaald werd voor een bepaalde

periode ? Waarom werd de voorwaarde in art. 47, §2, 1° onderzocht, aangezien ze sowieso niet konden genieten van de algemene vrijstelling van art. 47 §1, 7° ?'

De verweerder vulde aan per e-mail d.d. 25.3.2020:

'(...) We konden de tewerkstelling van moeder en vader traceren. Moeder had prestaties tot einde 2018, net als vader. Vader heeft opnieuw prestaties vanaf begin september 2019. Er is geen indicatie in de fluxen dat vader tewerkgesteld was in Zwitserland. Er is een openstaande RIP. Authentieke bronnen lijken dus te suggereren van niet. Ik denk dat het stukje geen betalingen meer eerder een lapsus is. Hoewel onze authentieke bronnen dit niet aangeven werd het fonds in Zwitserland toch aangeschreven ter controle, voor alle zekerheid. (...)'

De Geschillencommissie merkt hierbij op dat de motivering die aanvankelijk aan de ouders werd gegeven verschilt van deze die uiteindelijk werd verstrekt op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie. Uit de initiële argumentatie van de uitbetalingsactor kan immers begrepen worden dat de weigering gemotiveerd werd op grond van artikel 50, 2° BVR Rechtgevend kind¹. Aldus werd immers initieel aan de ouders meegedeeld dat er geen recht op het startbedrag was omdat het kind werd geboren in een land waarop de Europese Verordening nr. 492/2011 van toepassing is, en het kind niet voldeed aan de toepasselijke voorwaarden, nl. omdat het niet zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied zou gehad hebben binnen twee maanden na de geboorte. In de argumentatie ten aanzien van het secretariaat van de Geschillencommissie verwijst de uitbetalingsactor evenwel naar artikel 50, 1° BVR Rechtgevend kind juncto artikel 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind.

5. Beoordeling in rechte

De Geschillencommissie stelt vast dat de vordering van de verzoekers twee aspecten omvat:

- enerzijds de vraag of de weigering van het recht op het startbedrag geboorte terecht was;
- en anderzijds de vraag of en vanaf wanneer er recht is op gezinstoelagen in het Groeipakketdecreet².

Ook al lijkt het op het eerste zicht logisch dat het recht op het startbedrag geboorte eerst onderzocht wordt, toch wordt gestart met het onderzoek naar het recht op de gezinsbijslagen, omdat de vrijstelling van de toekenningsvoorwaarden van het startbedrag daarvan afhankelijk is.

5.1. Recht op gezinsbijslagen

5.1.1. Inzake de eis van verzoekers betreffende het recht op gezinsbijslagen voor het kind wijst de Geschillencommissie vooreerst op de woonplaatsvereiste in het Groeipakketdecreet.

¹ Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (BS 18.12.2018).

² Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31.7.2018).

De woonplaatsvereiste om recht te hebben op het Vlaamse Groeipakket is bepaald in artikel 8, §1, 1^e lid, 1° Groeipakketdecreet:

'Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. (...)'.

Het begrip 'woonplaats' wordt in artikel 3, §1, 49° Groeipakketdecreet gedefinieerd als *'de woonplaats, vermeld in artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek en, bij gebreke daarvan, de verblijfplaats van de persoon'*.

In het voormeld artikel 32, 3°, Gerechtelijk Wetboek wordt het begrip woonplaats gedefinieerd als *'de plaats waar de persoon in de bevolkingsregisters is ingeschreven als hebbende aldaar zijn hoofdverblijf* en betreft dus m.a.w. het domicilieadres.

Het begrip 'verblijfplaats' wordt in artikel 3, §1, 47° Groeipakketdecreet gedefinieerd als *'de feitelijke plaats waar de persoon gewoonlijk verblijft'*.

De voormelde bepaling van artikel 8, §1, 1^e lid, 1° Groeipakketdecreet impliceert met andere woorden dat een kind om recht te geven op gezinsbijslag, ofwel in Vlaanderen dient te zijn gedomicilieerd ofwel feitelijk gewoonlijk in Vlaanderen dient te verblijven indien er geen domicilieadres gekend is.

De Memorie van toelichting bevat de volgende toelichting betreffende het begrip 'woonplaats': *"49° woonplaats: zoals ook de bijzondere wetgever heeft aangegeven, is de woonplaats van het rechtgevend kind, in het kader van de territoriale bevoegdheidsverdeling, het "natuurlijk" lokalisatiecriterium dat overeenstemt met het voorwerp, de aard en het doel van het recht op kinderbijslag (lees: gezinsbijslagen)" (Parl. St., Senaat, 2012-2013, 5-2232/1, 71), uiteraard zonder dat dat belet "dat bij het omschrijven van het toepassingsgebied rekening wordt gehouden met rechtsfeiten die buiten het Belgische grondgebied plaatsvinden, in het bijzonder met als doel om rekening te houden met internationale verplichtingen" (Parl. St., Senaat, 2012-2013, 5-2232/1, 71). In dit ontwerp wordt in een cascaderегeling voorzien. De woonplaats wordt gedetermineerd aan de hand van de plaats waar de persoon in de bevolkingsregisters is ingeschreven, ook wanneer dit op een referentieadres is (zie de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen). Met "bevolkingsregisters" worden – overeenkomstig de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen – de bevolkingsregisters alsook het vreemdelingenregister bedoeld (maar niet het wachtregister).*

In de bevolkingsregisters zijn niet enkel de Belgen ingeschreven, maar eveneens de vreemdelingen die de toelating of machtiging hebben om meer dan drie maanden te verblijven op het grondgebied van het Rijk, alsook deze die de machtiging hebben om zich er te vestigen. Slechts indien een persoon (nog) niet in de bevolkingsregisters in België is ingeschreven (omwille van bv. een verhuis uit het buitenland) wordt diens woonplaats gedetermineerd aan de hand van zijn verblijfplaats, zijnde de feitelijke plaats waar de persoon voornamelijk verblijft." (eigen onderlijning)

De Geschillencommissie meent dat het voorliggende dossier dient gezien te worden in het kader van de voormelde laatste zin in de Memorie van toelichting, waarbij het pasgeboren kind vanuit het buitenland (Zwitserland) aankomt in België en feitelijk verblijft bij de ouders die in Vlaanderen zijn gedomicilieerd. Op grond van die feitelijke verblijfplaats van het kind is Vlaanderen volgens de

aanknopingsfactoren vastgelegd in het samenwerkingsakkoord tussen de deeltentiteiten, bevoegd om het recht op Groeipakket voor het kind te onderzoeken.

Pro memorie: In het kader van de splitsing van de kinderbijslagregeling met ingang van 1 januari 2019 werden er in het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap aanknopingsfactoren bepaald voor de verdeling van de bevoegdheden tussen deze entiteiten.

Deze aanknopingsfactoren zoals bepaald bij artikel 2 van voormeld akkoord zijn:

1. de wettelijke woonplaats van het kind;
2. de verblijfplaats van het kind;
3. de lokalisatie van de vestigingseenheid of, wanneer dat gegeven niet beschikbaar is, van de exploitatiezetel van de huidige werkgever of van de laatste werkgever van de sociaal verzekerde in België;
4. de wettelijke woonplaats of de laatste wettelijke woonplaats van de sociaal verzekerde in de entiteit;
5. de lokalisatie van het sociaalverzekeringsfonds waarbij de sociaal verzekerde is aangesloten als zelfstandige;
6. de lokalisatie van de laatst gekende kinderbijslaginstelling die de gezinsbijslag toekende.

In casu meent de Geschillencommissie dat bij gebreke aan wettelijke woonplaats van het kind (aanknopingsfactor 1), het recht op kinderbijslag / de bevoegde deeltentiteit, dient te worden onderzocht op grond van de aanknopingsfactor 2 (de verblijfplaats van het kind).

5.1.2. In casu blijkt uit de feitelijke elementen die de verzoekers zelf aanhaalden in hun verzoek dat het gezin op woensdag 28 augustus 2019, kort na de bevalling van hun zoon op 19 augustus 2019, naar België zou zijn teruggekeerd. Dit wordt bevestigd door de vaststelling die de verweerder deed, nl. dat er opnieuw arbeidsprestaties in België waren van de verzoeker, de heer [naam] vanaf september 2019 (cf. uit de beschikbare gegevens inzake arbeidsprestaties die het secretariaat van de Geschillencommissie kon raadplegen blijken 21 gewerkte dagen in het derde kwartaal 2019, wat dus inderdaad kan overeenstemmen met een tewerkstelling voor de maand september).

Uit de combinatie van deze twee elementen, meent de Geschillencommissie te kunnen afleiden dat dit inderdaad in de richting wijst dat het kind zijn feitelijke verblijfplaats reeds had in België (Vlaanderen) eind augustus 2019 en dus voldeed aan de woonplaatsvereiste van het Groeipakketdecreet.

Om nog meer zekerheid te kunnen krijgen over de datum van het effectieve feitelijk verblijf van het kind - het is immers niet uitgesloten dat de vader reeds vroeger terugkeerde dan zijn echtgenote met pasgeboren baby - ondervroeg het secretariaat van de Geschillencommissie betrokkene nog eens bijkomend op 4 juni 2020, met de vraag om eventueel een doktersconsultatie, afschrift van apothekerskosten of een ander materieel bewijsstuk voor te leggen om meer uitsluitel te krijgen over het feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen.

Betrokkene legt een aantal bewijzen voor van consultaties bij Kind en Gezin; het vroegste bewijselement dateert van begin september 2019. Indien wordt uitgegaan van een terugkeer van het gezin op woensdag 28 augustus 2019 zoals de verzoekers verklaren, lijkt het inderdaad zeer

aannemelijk dat de eerste afspraak bij Kind en Gezin plaatsvond in de daaropvolgende week in september. Het secretariaat van de Geschillencommissie contacteerde de trajectverantwoordelijke, die bevestigde dat zij in Mirage, het elektronisch opvolgsysteem van Kind en Gezin, het eerste consult dat plaatsvond in het consultatiebureau, inderdaad terugvond op 5 september 2019. De trajectverantwoordelijke bevestigde ook dat hiertoe op 27 augustus 2019 door de ouders telefonisch contact werd opgenomen om die afspraak vast te leggen. In het Kindboekje is ook melding van een afspraak op zondag 1 september 2019: dit zou volgens Mirage geen afspraak met Kind en Gezin geweest zijn (volgens de trajectverantwoordelijke zou het hier kunnen gaan om een afspraak met een zelfstandige vroedvrouw).

De Geschillencommissie verwijst tevens naar de Toelichtingsnota nr. 3 van 21 december 2018 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket die de volgende administratieve richtlijnen bevat over de wijze waarop de feitelijke verblijfplaats kan aangetoond worden:

"De feitelijke verblijfplaats wordt bewezen via elk officieel document van een overheidsinstantie dat aantoont dat de persoon op een bepaald adres woont.

Officiële documenten die de verblijfplaats kunnen aantonen:

- *een officieel document van het OCMW op voorwaarde dat het gebaseerd is op de werkelijke gezinssituatie;*
- *een attest van de politie waarin verklaard wordt dat de verblijfplaats werd vastgesteld;*
- *een aanwezigheidsattest van een opvangcentrum of een sociaal huis;*
- *een voorlopige verblijfsvergunning;*
- *een vonnis waaruit blijkt dat de persoon op een bepaalde plaats in België verblijft;*
- *het zittingsblad waaruit blijkt dat de persoon op een bepaalde plaats in België verblijft;*
- *een controle ter plaatse door een sociaal controleur van de regulator van de deelentiteit.*

Gelden niet als officiële documenten:

- *getuigenverklaringen;*
- *verklaringen van de gemeente of de politie die alleen de verklaringen van de betrokken personen bevatten;*
- *berichten van plaatsing zijn evenmin officiële documenten in de zin van het rijksregister."*

De Geschillencommissie meent dat de verklaring van de trajectbegeleider van Kind en Gezin, gestaafd door de gegevens uit het opvolgsysteem Mirage, kunnen beschouwd worden als officiële documenten uitgaande van een overheidsinstantie, in de zin van de administratieve richtlijnen van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket.

In het licht van het voorgaande, daarbij rekening houdende met de definiëring van het begrip 'verblijfplaats' in het Groeipakketdecreet alsook het geheel van de beschikbare elementen, acht de Geschillencommissie dat het aannemelijk voorkomt dat het volledige gezin samen eind augustus terugkeerde naar België, en dat het kind ... derhalve feitelijk verbleef in Vlaanderen eind augustus 2019.

5.1.3. De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor zich voor het bepalen van de aanvang van het recht op kinderbijslag baseerde op de datum van inschrijving van het kind in het Belgische bevolkingsregister: in casu werd het kind op 31 oktober 2019 ingeschreven in het bevolkingsregister en stelde de verweerder het recht op kinderbijslag vast vanaf 1 oktober 2019. De verweerder baseerde zich derhalve op de beschikbare domiciliegegevens in de dossierapplicatie. Op

basis van het onderzoek door het secretariaat van de Geschillencommissie is er evenwel gebleken dat volgens de Geschillencommissie reeds op een eerder tijdstip kan rekening gehouden worden met het feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen voorafgaand aan 1 oktober 2019.

Voor alle duidelijkheid merkt de Geschillencommissie hierbij nog op dat het recht op kinderbijslag in het dossier initieel pas met ingang van 1 december 2019 werd toegekend door de uitbetalingsactor, met betaling vanaf januari 2020. De verweerder stelde in haar standpunt per e-mail van 6 maart 2020 ten aanzien van het secretariaat van de Geschillencommissie dat er recht was met ingang van 1 oktober 2019, ook al werd het recht in het dossier klaarblijkelijk pas met ingang van 1 december 2019 toegekend, met betaling vanaf januari 2020. De fout in de startdatum werd erkend door de verweerder per e-mail van 25 maart 2020.

De aanvang van het recht op kinderbijslag wordt bepaald door het artikel 5, §1 van het Groeipakketdecreet, als volgt:

“Als een toelage in het kader van het gezinsbeleid, met uitzondering van de selectieve participatietoelagen en de kleutertoeelagen, ontstaat of het bedrag ervan wijzigt, ten gevolge van een indexering of ten gevolge van een wijziging bij of krachtens een decreet, geeft het kind recht op het gewijzigde bedrag vanaf de eerste dag van de maand waarin het recht ontstaat, de indexering plaatsvindt of de wijziging in werking treedt.

Als een toelage in het kader van het gezinsbeleid, met uitzondering van de selectieve participatietoelagen en de kleutertoeelagen, ontstaat of het bedrag ervan wijzigt ten gevolge van een gebeurtenis, geeft het kind recht op de toelage of het gewijzigde bedrag ervan vanaf de eerste dag van de maand waarin de gebeurtenis zich voordoet. Als het kind evenwel stopt recht te geven op een toelage, stopt het kind recht te geven op de toelage op het einde van de maand.”

Uitgaande van het feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen in augustus 2019, meent de Geschillencommissie dat op grond van voormeld artikel 5, §1, tweede lid Groeipakketdecreet, er recht op kinderbijslag is vanaf 1 augustus 2019, d.w.z. de eerste dag van de maand waarin de gebeurtenis zich voordoet. Dit in tegenstelling tot wat voorgehouden wordt door de verweerder (daarbij uitgaande van de domiciliegegevens in het Rijksregister), namelijk dat er pas recht op kinderbijslag is vanaf 1 oktober 2019.

5.2. Recht op startbedrag geboorte

5.2.1. Aangezien het kind geboren werd op 19 augustus 2019, d.w.z. onder de toepassing van het Groeipakketdecreet dat in werking getreden is op 1 januari 2019, dient te worden onderzocht of voldaan is aan de voorwaarden voor de toekenning van het zogenaamde ‘startbedrag geboorte’ (het vroegere ‘kraamgeld’ in de Algemene Kinderbijslagwet).

Artikel 9, §1, eerste lid Groeipakketdecreet bepaalt:

“De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag geboorte van 1100 euro.”

Het begrip ‘startbedrag geboorte’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 41° Groeipakketdecreet:

“startbedrag geboorte: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind”.

Het begrip 'rechtgevend kind' wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 34° Groeipakketdecreet: *"rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan"*.

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet:

"§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied. (...)

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen."

Aangezien het kind geboren is in het buitenland (Zwitserland) is principieel niet voldaan aan de voormelde toekenningsvoorwaarden en dient er te worden onderzocht of één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse Regering van toepassing is.

Artikel 12 Groeipakketdecreet bepaalt immers het volgende:

'De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen bepalen waarbij een startbedrag adoptie en een startbedrag geboorte kunnen worden toegekend als de voorwaarden niet vervuld zijn.'

5.2.2. De algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte zijn bepaald in artikel 50 van het Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind) onder 'Afdeling 2. Algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte'. De relevante bepalingen luiden als volgt:

Artikel 50 BVR Rechtgevend kind:

"Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de startbedragen geboorte:

1° voor een kind dat geboren wordt buiten België, als er een recht op gezinsbijslagen toegekend wordt voor dat kind op basis van een algemene vrijstelling als vermeld in artikel 47 tot en met 49 van dit besluit, en als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

a) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;
b) er bestaat geen recht op het startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat wordt verstaan onder recht op een startbedrag geboorte krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;

2° voor een kind dat geboren wordt in een land waarop de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers

binnen de Unie van toepassing is, als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- a) een van de ouders, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, of de echtgenoot of echtgenote van de ouder is een zelfstandige;
- b) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;
- c) het kind heeft binnen twee maanden na de geboorte zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;
- d) er bestaat geen recht op startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit."

5.2.3. Anders dan de verweerder initieel voorhield bij het motiveren van de beslissing tot weigering van het startbedrag ten aanzien van de verzoekers, meent de Geschillencommissie dat in het voorliggende dossier artikel 50, eerste lid, 1° van toepassing is. Artikel 50, eerste lid, 2° dient i.c. niet onderzocht te worden omdat het kind in Zwitserland geboren is en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Europese Verordening nr. 492/2011 valt.

5.2.4. Het in casu toepasselijke artikel 50, eerste lid, 1° BVR bepaalt de voorwaarden in het geval het kind geboren werd in het buitenland als volgt:

"Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de startbedragen geboorte:

1° voor een kind dat geboren wordt buiten België, als er een recht op gezinsbijslagen toegekend wordt voor dat kind op basis van een algemene vrijstelling als vermeld in artikel 47 tot en met 49 van dit besluit, en als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

a) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;

b) er bestaat geen recht op het startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat wordt verstaan onder recht op een startbedrag geboorte krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;"

De artikelen 47, 48 en 49 waarnaar wordt verwezen in artikel 50 BVR, bevatten de volgende types algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen:

- Artikel 47 BVR: diverse algemene vrijstellingen;
- Artikel 48 BVR: algemene vrijstelling voor gedetacheerde werknemers;
- Artikel 49 BVR: algemene vrijstelling voor gedetacheerde ambtenaren.

5.2.5. De Geschillencommissie onderzocht nauwkeurig en aan de hand van het opvragen van bijkomende informatie of er in casu voldaan is aan de voorwaarden voor de toepassing van één van de voormelde vrijstellingen.

- **Algemene vrijstelling voor gedetacheerde werknemers (artikel 48 BVR Rechtgevend kind) of gedetacheerde ambtenaren (artikel 49 BVR Rechtgevend kind)**

Aangezien uit de feitelijke gegevens in het verzoek en de door de verzoekers overgemaakte documenten gebleken is dat zij gedurende hun verblijf in Zwitserland als arts en verpleger werkten voor private werkgevers, onderzocht de Geschillencommissie of voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 48 BVR.

Artikel 48 BVR Rechtgevend kind:

“Een algemene vrijstelling van de toekenningvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018, geldt gedurende maximaal één jaar voor de kinderen van de werknemer die buiten België gedetacheerd is, die de werknemer vergezellen naar het land van detachering, of voor de kinderen die tijdens die periode van detachering in het gezin van de werknemer geboren zijn.”

Een werknemer wordt gedetacheerd wanneer hij door de werkgever naar het buitenland wordt gestuurd om er voor een bepaalde tijd te werken.³

Uit de informatie bezorgd door verzoekers bij e-mail van 26 maart 2020 aan het secretariaat van de Geschillencommissie blijkt dat de heer [naam] in Zwitserland tewerkgesteld was als verpleger, via het uitzendkantoor [naam].

[naam] is een wereldwijde groep, ontstaan uit een fusie van [naam], gesticht in [naam], opgericht in [naam]. In 2010 werden ze wereldleider in professionele personeelsbezetting ('professional staffing') door de overname van de [naam] op dit ogenblik zijn er meer dan 60 kantoren wereldwijd. Het mag dus duidelijk zijn dat [naam], hoewel ook met vestiging in België, een multinational is en geen Belgisch bedrijf.

Uit eigen verklaringen van de verzoekers per e-mail van 26 maart jl., blijkt dat de heer [naam] tewerkgesteld was vanuit de [naam] zetel gevestigd te [naam], gespecialiseerd in personeel met medische kwalificaties.

'Mon épouse (sic) travaillait comme médecin au [naam] Pour, ma part je travaillais avec une interim comme infirmier dans une clinique.'

Na bevraging van de Dienst Internationale Betrekkingen van de RSZ, ontving de Geschillencommissie de volgende info per e-mail dd. 30 maart 2020:

'Op basis van ondervermelde gegevens kan ik niet besluiten of betrokkene een gedetacheerde werknemer was.

Als bewijs van detachering moet betrokkene in het bezit zijn van zijn A1-verklaring. Dit kunt u hen vragen om voor te leggen als bewijs van detachering.

De werkgever van betrokkene of betrokkene zelf kan steeds retro-actief een A1 verklaring aanvragen bij onze diensten indien hij voldoet aan de voorwaarden van de detachering.'

³ zie www.belgium.be.

Het secretariaat van de Geschillencommissie wendde zich alsnog tot verzoekers en gaf hen de kans om dit attest eventueel voor te leggen. Betrokkene bezorgde enkel salarisdocumenten en arbeidscontracten per e-mail d.d. 30 maart 2020.

Tenslotte verklaarde de heer [] in een laatste e-mail d.d. 30 maart 2020 nog het volgende:

'Nous avons travaillé en Suisse mais nous n'avons pas de documents type A1 parce que nous avons pas d'employeurs belges.

Mon épouse a obtenu un contrat de travail pour une année au [] à []

Pour ma part, j'ai travaillé pour [] à []

De Geschillencommissie meent hieruit te kunnen besluiten dat de verzoeker, de heer [] niet als gedetacheerd werknemer kan beschouwd worden vanuit een Belgische firma naar Zwitserland.

De echtgenote van verzoeker, mevrouw [], werkte als arts voor het [] zo verklaarde verzoeker in diezelfde e-mail. Het [] is het [] en is één van de 5 universitaire Zwitserse ziekenhuizen. De Geschillencommissie meent hieruit te kunnen besluiten dat de echtgenote van verzoeker dus evenmin gedetacheerd werknemer is vanuit België.

Dit verklaart ook waarom de verweerder geen spoor van een tewerkstelling terugvond in de DmfA, d.i. de multifunctionele aangifte voor werkgevers voor de loon- en arbeidstijdgegevens van de tewerkgestelde werknemers (cf. e-mail van 25 maart 2020: 'Vader heeft opnieuw prestaties vanaf begin september 2019. Er is geen indicatie in de fluxen dat vader tewerkgesteld was in Zwitserland. Er is een openstaande RIP⁴. Authentieke bronnen lijken dus te suggereren van niet.').

Noch verzoeker, noch zijn echtgenote kunnen dus genieten van de algemene vrijstelling als gedetacheerd werknemer zoals bepaald in artikel 48 BVR Rechtgevend kind.

- Diverse algemene vrijstellingen (artikel 47 BVR Rechtgevend kind)

In het artikel 47, §1 BVR Rechtgevend kind zijn er diverse algemene vrijstellingen bepaald, evenwel steeds met de cumulatieve voorwaarde (artikel 47, §2 BVR Rechtgevend kind) dat er geen sprake mag zijn van de uitoefening van een winstgevende activiteit noch dat er recht op gezinsbijslagen is krachtens een buitenlandse wetsbepaling.

Artikel 47 BVR Rechtgevend kind bepaalt het volgende:

"§1. Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018:

⁴ Consultatie- of distributiebericht (elektronische flux) van de gegevens van het gegevensbestand "Personneelsbestand" van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) betreffende de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling van een werknemer door een werkgever (DIMONA). Dit is een aangifte die iedere werkgever moet afleveren telkens als hij een arbeidsovereenkomst afsluit of beëindigt, zodat de gegevens de beheerder van het kinderbijslagdossier binnen de 48 uur na de gebeurtenis bereiken.

1° kinderen die in België al een eindexamen secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking wordt beperkt tot maximaal één schooljaar. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 21, eerste lid, van dit besluit, maken deel uit van het schooljaar;

2° kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking geldt voor de hele periode van het gevolgde onderwijs. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 28 van dit besluit, maken deel uit van het academiejaar;

3° kinderen die tijdens de twaalf maanden, vermeld in artikel 40 van dit besluit, vrijwilligerswerk verrichten of een opleiding of stage volgen buiten België, op voorwaarde dat ze een attest, waarvan de minister het model bepaalt, kunnen voorleggen, respectievelijk van de betrokken vrijwilligersorganisatie, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;

5° kinderen die tijdelijk buiten België verblijven, waarbij dit verblijf, in één of verscheidene keren, geen twee maand in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt, terwijl ze hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben;

6° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en die alleen tijdens de schoolvakantie, vermeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 28 van dit besluit, buiten België verblijven;

7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;

8° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en naar een school gaan die buiten België ligt, op voorwaarde dat ze elke dag terugkeren naar hun ouders of naar hun opvoeders, die hun ouders vervangen;

9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deelentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;

10° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en het voorwerp uitmaken van een ontvoering conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van dit besluit, en buiten België verblijven;

11° kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

§2. De algemene vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, zijn alleen geldig als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

1° de kinderen hebben geen recht op gezinsbijslagen krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat onder recht op gezinsbijslagen krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling wordt verstaan;

2° noch een van de ouders, noch de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van een van de ouders en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, noch de echtgenoot of echtgenote van een van de ouders, oefent een winstaevende activiteit uit in het raam van een arbeidsovereenkomst of van een zelfstandige activiteit of in opdracht van een openbare dienst in het land waar de kinderen verblijven."

De Geschillencommissie meent dat de situatie van de verzoekers beantwoordt aan de algemene vrijstelling omschreven in het voormeld artikel 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind. Uit de beschikbare feitelijke gegevens is immers gebleken dat de ouders gedomicilieerd waren in Vlaanderen op het moment van de geboorte van hun kind in Zwitserland. Tevens zijn er voldoende feitelijke bewijzen voorhanden waaruit blijkt dat het kind minstens reeds in september 2019 bij de ouders verbleef in Vlaanderen, zodat het verblijf van de moeder en het kind buiten België dus niet langer dan twee maanden na de geboorte heeft geduurd. Zo verklaarden de verzoekers dat zij op 28 augustus 2019 met het gezin naar België teruggekeerd zijn en is er een verklaring van de trajectbegeleider van Kind en Gezin, gestaafd door stukken uit het opvolgsysteem Mirage, betreffende de consultaties in september 2019.

Evenwel dient de Geschillencommissie vast te stellen dat niet voldaan is aan de voormelde cumulatieve voorwaarde bepaald in artikel 47, §2, 2° BVR Rechtgevend kind waarbij voor de toepassing van de algemene vrijstelling vereist is dat de ouders tijdens hun verblijf in het buitenland geen winstgevende activiteit uitoefenen.

Zoals hierboven reeds vermeld, bevestigt de verzoeker in zijn e-mail van 26 maart 2020 dat zowel hij als zijn echtgenote gewerkt hebben in het buitenland, maar ze daar geen gezinsbijslagen hebben ontvangen ('*Nous n'avons pas touché d'allocations en Suisse*').

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de verklaringen in het verzoek en de verstrekte attesten inzake de arbeidsprestaties, blijkt dat de verzoekers tijdens de periode van 30.10.2018 tot 27.8.2019 beiden beroepswerkzaamheden uitoefenden tijdens hun verblijf in het buitenland:

- mevrouw werkte als arts bij een Zwitsers universitair ziekenhuis met een arbeidsovereenkomst voor de duur van 1 jaar;
- de heer werkte via het filiaal als verpleger in een ziekenhuis met een interimcontract vanaf 28.11.2018 met start tewerkstelling op 3.12.2018 voor een periode van 3 maanden (verlengbaar).

Hoewel voldaan is aan de eerste voorwaarde vermeld in artikel 47, §2, 1° BVR Rechtgevend kind en er dus geen recht was op gezinsbijslagen, werd er wel degelijk een winstgevende activiteit

uitgeoefend door de ouders tijdens hun verblijf in Zwitserland en is bijgevolg niet voldaan aan de tweede voorwaarde.

Hieruit besluit de Geschillencommissie dat er geen recht is op de algemene vrijstelling op grond van artikel 47 BVR. Bijgevolg dient de cumulatieve vervulling van de voorwaarden bepaald in artikel 50, eerste lid, 1°, a) en b), BVR niet meer onderzocht te worden (zie supra).

De Geschillencommissie concludeert aldus dat er geen algemene vrijstelling van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte kan worden gevonden; bijgevolg kan er geen startbedrag geboorte worden toegekend.

De Geschillencommissie merkt hierbij op dat deze regeling ingegeven is door de achterliggende idee dat de verzoekers tijdens hun verblijf in het buitenland niet hebben bijgedragen tot de Belgische sociale zekerheid, maar wel beroepsactief deelgenomen hebben aan het socio-economische leven in het land van verblijf van het kind.

De Geschillencommissie meent wel aan de verzoekers te kunnen suggereren zich te informeren bij de bevoegde Zwitserse instanties of zij hier toch geen rechten kunnen ontlenen indien zij daartoe de nodige aanvraag doen. Het kan nuttig zijn dat de verzoekers zich hierover zouden bevragen bij de Zwitserse werkgever en/of de bevoegde kinderbijslagkas.

De Geschillencommissie besluit dat de reden van weigering door de uitbetalingsactor, nl. dat er meer dan twee maanden verstreken zijn tussen de geboorte en de officiële inschrijving in het bevolkingsregister dus niet de juiste reden is voor de weigering van het startbedrag (art. 50, 1° juncto art. 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind).

6. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

na beraadslaging en om al de voormelde elementen,

oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering op basis van de beschikbare voormelde elementen ontvankelijk en **deels gegrond** is, in die mate dat er recht is op gezinsbijslagen in het Groeipakket met ingang van 1 augustus 2019,

en **deels ongegrond**, in die mate dat er geen recht is op het startbedrag geboorte, maar waarbij de Geschillencommissie de weigering van het recht op het startbedrag motiveert op grond van een andere rechtsbasis dan deze aangehaald door de verweerder.

Aldus uitgesproken te Brussel op 26 juni 2020;

De commissie was samengesteld uit :

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert en mevrouw May-li Marchand (Parentia), effectieve leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van dit aangetekend schrijven (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018⁵ en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018⁶).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens

⁵ Tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

⁶ Betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsfactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan.